

Estimataj gastoj [...], estimataj kongresanoj,

Hodiaŭ, mi havas la grandan plezuron esti kun vi kiel reprezentanto de Universala Esperanto-Asocio por elmontri nian plenan subtenon por la 74-a Internacia Fervojista Esperanto-Kongreso en Antverpeno, Belgio. Ni kiel esperantistoj konscias pri la graveco de la temo de via kongreso, "Transporto kaj daŭripova evoluigo," kaj ni estas feliĉaj, ke tia grava afero estas la ĉeftemo de tiu ĉi kongreso.

Same kiel Esperanto ligas homojn preter baroj per neŭtrala lingva fundamento, fervojoj havas neanstataŭeblan rolon kunligi homojn per reloj. Kaj efektive ni kiel esperantistoj ŝuldas multon se ne ĉion al fervojoj, kiuj ebligis niajn vojaĝojn kaj kongresojn dum pli ol jarcento.

Verda, daŭripova ilo, fervojoj kunigis homojn, permesis neimageblajn atingojn de la homaro.

Ni ĝojas kunlabori kune kun IFEF, faka asocio aliĝinta al UEA, kaj ni ĝojas pri la fruktodona kaj longa komuna historio. Dum jardekoj, niaj organizoj laboris kune, ne nur por la disvastigo de Esperanto, sed ankaŭ por la kresko kaj plifortigo de la fervoja reto.

Ni ankaŭ ĝojas pri la fakto, ke la kongreso de IFEF gastigos seminarion kadre de la Eŭropa programo Erasmus+ kaj de projekto kunordigata de UEA, pri edukado al daŭripova evoluigo. Tiu ĉi iniciato estas tre grava kaj profitiga, kaj kontribuos al la kresko kaj disvolviĝo de nia movado. Ni tre atendas plibonigi nian kunlaboron por la plenigo de tiaj gravaj celoj.

Ni ankaŭ ne povas ignoradi la signifon de Antverpeno en la historio de fervojado kaj de Esperanto mem. La famega stacidomo de Antverpeno estis inaŭgurita en 1905, precize la 11-an de aŭgusto, ĝuste kiam esperantistoj por la unua fojo renkontiĝis inter la gastamaj muroj de Bulonjo-ĉe-maro. Antverpeno ĉiam estis la plej grava centro por la esperantistoj en Flandrio. En 1911, 1928 kaj 1982 okazis tri Universalaj Kongresoj. La unuan Zamenhof mem ĉeestis. Ankaŭ ene de la Esperanto-komunumo, Antverpeno gajnis sian nomon kaj famon pro la multaj eldonoj de Esperanto-libroj kaj pro la kontinueco en la asocia vivo, kiu komenciĝis kun la nun malaperinta Esperanto-klubo Antverpena Grupo Esperantista, fondita en 1903. Unu grupo, La Verda Stelo, daŭre funkciis senĉese de 1907 ĝis la nuntempeco.

Ni bondeziras, ke la kongreso de IFEF okazos en agrabla kaj produktiva etoso, kaj ke ĝi plibonigos nian kunlaboron. Ni deziras al vi, partoprenantoj, sukcesan kaj bonan kongreson. Dankon por via senĉesa konstrua kunlaboro kun UEA, kaj bonvenon al Antverpeno!